

Reglugjörð

105
22. okt.

fyrir forðagæslumenn í Árnassýslu.

1. gr.

Forðagæslumenn, sem kosnir eru í hverjum hreppi, skulu hver eða hverjir í sínu umdæmi hafa gát á heybirgðum, kornvörubirgðum og öðrum fóðurbirgðum hreppsþúa og meðferð þeirra á búpeningi. Stærð og takmörkun forðagæsluudæma ákveður hlutaðeigandi hreppsnefnd.

2. gr.

Hver forðagæslumaður skal koma tvisvar á vetri til eftirlits á hvert heimili, sem honum hefir verið falið til umsjónar. Skal hin fyrri ferðin framkvæmd eftir atvikum á tímabilinu frá veturnóttum til jólaföstu, og hin síðari í marsmánuði. Þar að auki skulu forðagæslumenn kynna sjer vandlega að vorinu fyrir fardaga fyrningar og skepnuhöld á hverju heimili, á þann hátt, er þeim sjálfum þykir hentugastur í hvert sinn.

Í hverri ferð skulu forðagæslumenn athuga vandlega peningsfjölda hvers búanda og meðferðina á skepnunum. Þeir skulu ávalt rannsaka heybirgðir, kornvörubirgðir og aðrar fóðurbirgðir á hverju heimili, svo og húsakynni fyrir búpening.

Þar að auki skulu forðagæslumenn, svo oft sem þörf krefur, gera sjer aukaferðir á heimili, sem lenda í þröng.

3. gr.

Í hverjum hreppi skulu forðagæslumenn vera umsjónarmenn forðabúra, ef nokkur eru, svo og kornvörubirgða í verslunum, ef hreppsnefnd hefir trygt sjer aðgang að þeim.

4. gr.

Forðagæslumenn skulu rita allar skoðunargerðir sínar í þartil gerða bók með prentuðum dálkum og fyrirsögnum, löggilta af sýslumanni. Forðagæslubækur eru landseign og sendast Landsskjalasafninu, þá er þær eru fullskrifaðar fyrir nokkru eftir nánari ákvæðum bjargráðastjórnar.

Eftir hverja skoðun skulu forðagæslumenn tilkynna hreppsnefnd brjeflega, hvernig ástatt er í hreppnum, og láta fylgja tillögur sínar um nauðsynlegar ráðstafanir.

Ef þörf gerist á aukaskoðunum, skulu þeir jafnan láta hreppsnefnd vita, hvers þeir verða visari, og hveurrar hjálpar sje þörf, ef illa er ástatt.

5. gr.

Það er skylda forðagæslumanna að gefa hverjum búanda, er þess leitar, holl ráð og bendingar um heyásetningu og skepnuhirðingu.

105

22. okt. Á hverju vori skulu þeir veita hverjum búanda vitnisburð í skoðunarbók sinni um ástand búpenings og skepnuhirðingu, sem táknaður skal með tölunum 6—1, er merki: ágætlega, vel, sæmilega, laklega, illa, afarilla. Skulu þeir því næst senda sýslumanni upp úr fardögum aðalskýrslu um það fardagaár, sem þá er á enda, og leggur sýslumaður skýrslurnar fyrir næsta sýslunefndarfund til athugunar.

Á næstu vorhreppaskilum eða almennum sveitarfundi skal forðagæslumaður lesa upp úr forðagæslubók umdæmis síns alt það, sem í hana hefir verið skráð frá síðustu hausthreppaskilum.

6. gr.

Fyrir starf sitt skulu forðagæslumenn fá borgun eftir samkomulagi við hreppsnefndina, alt að 2 kr. um daginn, hvern þann dag, sem þeir eru í skoðunarferð, og greiðist hún úr sveitarsjóði.

Ef búandi kemst í fóðurþröng, og finnur forðagæslumaður, að búpeningur hans sje í slæmu standi, eða líkur til að skepnurnar kunni að kveljast eða falla af fóðurskortu, þá skal hann hvetja búandann til þess að afla sjer fóðurs, ef unt er, eða ráða honum, hverju hann skuli farga af búpeningi sínum, ef hvergi er hjálpar von.

8. gr.

Ef búandi er í fóðurþröng og vill ekki fara að ráðum forðagæslumanns, hvorki afla sjer fóðurs nje farga nokkru af skepnum sínum, þá skal forðagæslumaður tafarlaust skýra hreppstjóra frá öllum málavöxtum.

Nú verður fjenaður horaður eða fellur úr hor, og er að álitu forðagæslumanns um að kenna fóðurskortu, hirðuleysi eða harðýðgi þess, er fjenaðinn hefir undir hendi, og skal þá forðagæslumaður tafarlaust tilkynna það hreppstjóra ásamt öllum málavöxtum.

9. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 5 til 100 kr. Sektirnar renna í sveitarsjóð.

10. gr.

Með mál, er rísa út af brotum gegn þessari reglugjörð, skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi er hjermeð sett, samkvæmt lögum um forðagæslu frá 10. nóvember 1913, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 22. október 1914.

Í fjarveru ráðherra.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.